

Warszawa, dnia 9 listopada 2012 r.

Poz. 1231

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI¹⁾**

z dnia 2 listopada 2012 r.

**w sprawie jednoznacznego oznaczenia materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego,
oznaczenia obiektów produkcyjnych oraz rejestru oznaczeń²⁾**

Na podstawie art. 23a ust. 9 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1017) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wymagania w zakresie jednoznacznego oznaczenia materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego;
- 2) wzór jednoznacznego oznaczenia;
- 3) sposób oznaczenia kraju producenta lub przywozu materiału wybuchowego na obszar Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- 4) wymagania w zakresie oznaczenia obiektu produkcyjnego oraz wzór wniosku o oznaczenie obiektu produkcyjnego;
- 5) sposób prowadzenia rejestru jednoznacznych oznaczeń oraz zakres informacji gromadzonych w tym rejestrze niezbędnych do identyfikacji przedsiębiorcy, który wytwarza materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego, oraz do ustalenia lokalizacji tych materiałów;
- 6) warunki przechowywania danych zgromadzonych w rejestrze jednoznacznych oznaczeń dotyczących materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego w sposób zapewniający ochronę przed przypadkowym lub celowym uszkodzeniem lub zniszczeniem danych;
- 7) tryb postępowania przy przekazywaniu uprawnionym organom i służbom państwowym danych dotyczących materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego.

2. Rozporządzenia nie stosuje się do:

- 1) materiałów wybuchowych, które zostały przewiezione i dostarczone bez opakowania lub w ciężarówkach z zamontowanymi pompami w celu bezpośredniego wyładowania do otworu wybuchowego;
- 2) materiałów wybuchowych wyprodukowanych w miejscu wykonywania prac z użyciem materiałów wybuchowych i ładowanych bezpośrednio po wyprodukowaniu;
- 3) amunicji;

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 248, poz. 1478).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Komisji 2008/43/WE z dnia 4 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia systemu oznaczania i śledzenia materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, zgodnie z dyrektywą Rady 93/15/EWG (Dz. Urz. UE L 94 z 05.04.2008, str. 8) i dyrektywę Komisji 2012/4/UE z dnia 22 lutego 2012 r. zmieniającą dyrektywę Komisji 2008/43/WE w sprawie ustanowienia systemu oznaczania i śledzenia materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, zgodnie z dyrektywą Rady 93/15/EWG (Dz. Urz. UE L 50 z 23.02.2012, str. 18).

- 4) lontów, które są niedetonującymi urządzeniami zapalającymi o kształcie sznura;
- 5) lontów prochowych, które składają się z rdzenia z drobnoziarnistego prochu czarnego otoczonego elastyczną tkaniną, z jednym lub kilkoma zewnętrznymi pokryciami zabezpieczającymi i które po zapaleniu palą się w określonym tempie bez zewnętrznego efektu wybuchowego;
- 6) spłonki kapsułkowych, które składają się z kapsułki metalowej lub z tworzywa sztucznego, zawierającej niewielką ilość mieszaniny inicjującej, łatwo zapalającej się przy uderzeniu i które stosowane są jako elementy zapalające w nabojach do broni strzeleckiej lub w spłonkach nabożowych do ładunków miotających.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o najmniejszej jednostce opakowania, rozumie się przez to opakowanie (pudełko, worek, krążek lontu, bęben) zawierające określoną liczbę sztuk wyrobu klasyfikowanego według tego samego jednoznacznego kodu produktu i informacji logistycznej sporządzonej przez przedsiębiorcę wytwarzającego materiały wybuchowe.

§ 3. 1. Alfanumeryczny kod, będący częścią jednoznacznego oznaczenia, o którym mowa w art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, zwanej dalej „ustawą”, składa się z:

- 1) dwóch liter wskazujących kraj producenta lub przywozu materiału wybuchowego na obszar Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- 2) trzech cyfr stanowiących kod oznaczenia obiektu produkcyjnego;
- 3) jednoznacznego kodu produktu i informacji logistycznej sporządzonej przez przedsiębiorcę wytwarzającego lub importującego materiał wybuchowy na obszar Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwanego dalej „przedsiębiorcą”.

2. Oznaczenie kraju producenta lub przywozu materiału wybuchowego na obszar Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym powinno być zgodne z kodem nazw krajów oraz ich jednostek organizacyjnych określonym w Polskiej Normie PN-ISO 3166-1:2008 w części pierwszej: Kody krajów.

3. Obiektowi produkcyjnemu jest nadawany trzycyfrowy kod oznaczenia obiektu produkcyjnego. W przypadku gdy kolejny numer kodu oznaczenia obiektu produkcyjnego składa się z cyfr w ilości mniejszej niż trzy – poprzedza się go odpowiednią liczbą zer.

4. Kod oznaczenia obiektu produkcyjnego umieszcza się w widocznym miejscu na tym obiekcie.

5. Wzór wniosku o nadanie kodu oznaczenia obiektu produkcyjnego:

- 1) stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia;
- 2) jest dostępny w centralnym repozytorium dokumentów elektronicznych.

§ 4. 1. Oznaczenie do odczytu elektronicznego zawiera informacje zawarte w alfanumerycznym kodzie.

2. Oznaczenie do odczytu elektronicznego umieszcza się w formie kodu kreskowego lub kodu matrycowego.

§ 5. 1. Jednoznaczne oznaczenie, o którym mowa w art. 23a ust. 1 ustawy, umieszcza się na materiale wybuchowym w postaci bezpośredniego nadruku, pieczęci lub trwale przytwierdzonej etykiety samoprzylepnej.

2. W przypadku materiałów wybuchowych, które mają zbyt małe wymiary, aby umieścić na nich jednoznaczny kod produktu i informację logistyczną sporządzoną przez producenta, dopuszcza się umieszczenie na nich informacji określonych w § 3 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w § 4.

3. W przypadku materiałów wybuchowych, które mają zbyt małe wymiary, aby umieścić na nich informacje określone w § 3 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w § 4, lub gdy umieszczenie jednoznacznego oznaczenia jest technicznie niemożliwe z uwagi na kształt lub konstrukcję materiałów wybuchowych, jednoznaczne oznaczenie umieszcza się na najmniejszej jednostce opakowania.

4. W przypadku spłonek lub pobudzaczy wybuchowych, które mają zbyt małe wymiary, aby umieścić na nich informacje określone w § 3 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w § 4, lub gdy umieszczenie jednoznacznego oznaczenia jest technicznie niemożliwe z uwagi na ich kształt lub konstrukcję, na spłonce lub pobudzaczu wybuchowym umieszcza się w sposób trwały i czytelny informacje określone w § 3 ust. 1 pkt 1 i 2. Liczbę spłonek i pobudzaczy wybuchowych umieszcza się na najmniejszej jednostce opakowania przez bezpośredni nadruk.

5. W przypadku lontów detonujących, które mają zbyt małe wymiary, aby umieścić na nich informacje określone w § 3 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w § 4, lub gdy umieszczenie jednoznacznego oznaczenia jest technicznie niemożliwe z uwagi na ich kształt lub konstrukcję, jednoznaczne oznaczenie umieszcza się na motku lub szpuli, a jeżeli jest to niemożliwe – na najmniejszej jednostce opakowania.

6. Najmniejszą jednostkę opakowania pieczętuje się.

7. Wzór jednoznacznego oznaczenia materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 6. 1. W przypadku materiałów wybuchowych w postaci:

- 1) nabojów lub pakowanych w worki – jednoznaczne oznaczenie umieszcza się na etykiecie samoprzylepnej lub przez bezpośredni nadruk na naboju lub worku; na opakowaniu z nabojami umieszcza się etykietę samoprzylepną zawierającą jednoznaczne oznaczenie; oprócz tego przedsiębiorca może zastosować pasywny obojętny identyfikator elektroniczny dołączony do naboju oraz podobny identyfikator elektroniczny umieszczony na opakowaniu z nabojami;
- 2) materiałów wybuchowych składających się z dwóch składników – jednoznaczne oznaczenie umieszcza się na etykiecie samoprzylepnej lub przez bezpośredni nadruk na najmniejszej jednostce opakowania zawierającej oba składniki;
- 3) spłonek – jednoznaczne oznaczenie umieszcza się na etykiecie samoprzylepnej lub przez bezpośredni nadruk lub pieczęć na powłoce spłonki; na opakowaniu ze spłonkami umieszcza się dodatkową etykietę samoprzylepną zawierającą jednoznaczne oznaczenie; oprócz tego przedsiębiorca może zastosować pasywny obojętny identyfikator elektroniczny dołączony do spłonki oraz podobny identyfikator elektroniczny umieszczony na opakowaniu ze spłonkami;
- 4) zapalników elektrycznych, nieelektrycznych i elektronicznych – jednoznaczne oznaczenie umieszcza się na etykiecie samoprzylepnej na przewodach lub tulei zapalnika albo etykiecie samoprzylepnej lub w postaci bezpośredniego nadruku lub pieczęci na łusce zapalnika; na opakowaniu z zapalnikami umieszcza się etykietę samoprzylepną zawierającą jednoznaczne oznaczenie; oprócz tego przedsiębiorca może zastosować pasywny obojętny identyfikator elektroniczny dołączony do zapalnika oraz podobny identyfikator elektroniczny umieszczony na opakowaniu z zapalnikami;
- 5) zapłonników i pobudzaczy wybuchowych – jednoznaczne oznaczenie umieszcza się na etykiecie samoprzylepnej lub przez bezpośredni nadruk na zapłonniku lub pobudzaczu wybuchowym; na opakowaniu z zapłonnikami lub pobudzcami wybuchowymi umieszcza się dodatkową etykietę samoprzylepną zawierającą jednoznaczne oznaczenie; oprócz tego przedsiębiorca może zastosować pasywny obojętny identyfikator elektroniczny dołączony do zapłonnika lub pobudzacza wybuchowego oraz podobny identyfikator elektroniczny umieszczony na opakowaniu z zapłonnikami lub pobudzcami wybuchowymi;
- 6) lontów detonujących – jednoznaczne oznaczenie umieszcza się na etykiecie samoprzylepnej lub przez bezpośredni nadruk na zwoju lontu; jednoznaczne oznaczenie umieszcza się co pięć metrów na zewnętrznej powłoce lontu detonującego albo na plastikowej wyłaczanej wewnętrznej warstwie znajdującej się bezpośrednio pod opłotem zewnętrznym lontu detonującego; na opakowaniu lontu detonującego umieszcza się dodatkową etykietę samoprzylepną zawierającą jednoznaczne oznaczenie; oprócz tego przedsiębiorca może zastosować pasywny obojętny identyfikator elektroniczny umieszczony wewnątrz lontu oraz podobny identyfikator elektroniczny umieszczony na opakowaniu lontów detonujących;
- 7) puszek i bębnow – jednoznaczne oznaczenie umieszcza się na etykiecie samoprzylepnej lub poprzez bezpośredni nadruk na puszcze lub bębnie; oprócz tego przedsiębiorca może zastosować pasywny obojętny identyfikator elektroniczny dołączony do puszek lub bębna.

2. Przedsiębiorca może dołączyć do materiałów wybuchowych wyraźnie oznaczone etykiety samoprzylepne będące kopią oryginalnego jednoznacznego oznaczenia, o którym mowa w § 5 ust. 1. Wzór wyraźnie oznaczonej kopii oryginalnego jednoznacznego oznaczenia określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 7. 1. Rejestr jednoznacznych oznaczeń zawiera informacje o:

- 1) jednoznacznym oznaczeniu materiału wybuchowego;

- 2) osobie fizycznej lub prawnej, której powierzono nadzór nad materiałem wybuchowym;
- 3) lokalizacji materiału wybuchowego w okresie, gdy jest on w posiadaniu przedsiębiorcy, dopóki nie zostanie przemieszczony do innego przedsiębiorcy, zużyty lub unieszkodliwiony.

2. W zakresie dotyczącym osoby:

- 1) fizycznej – rejestr jednoznacznych oznaczeń zawiera:

- a) imię i nazwisko,
- b) numer PESEL lub serię i numer dokumentu tożsamości,
- c) adres zamieszkania,
- d) numer telefonu;

- 2) prawnej – rejestr jednoznacznych oznaczeń zawiera:

- a) nazwę,
- b) numer z Krajowego Rejestru Sądowego lub z innego właściwego rejestru,
- c) adres siedziby,
- d) imię i nazwisko, stanowisko oraz numer telefonu osoby upoważnionej do reprezentacji tej osoby prawnej w zakresie dotyczącym rozporządzenia.

3. Rejestr jednoznacznych oznaczeń jest prowadzony w formie pisemnej, z zastrzeżeniem ust. 6.

4. Załącznikiem do rejestru jednoznacznych oznaczeń są księgi ewidencyjne materiałów wybuchowych wraz z dokumentami ewidencyjnymi stanowiącymi podstawę do dokonania wpisów w tych księgach.

5. W celu zapewnienia ochrony danych zgromadzonych w rejestrze jednoznacznych oznaczeń przed przypadkowym lub celowym uszkodzeniem lub zniszczeniem przedsiębiorca:

- 1) wskazuje osoby upoważnione do prowadzenia tego rejestru;
- 2) określa zasady udostępniania pozostałym pracownikom danych zawartych w tym rejestrze;
- 3) zapewnia przechowywanie tego rejestru w sejfie lub w pomieszczeniu zabezpieczonym przed swobodnym dostępem osób innych niż wskazane w pkt 1; w przypadku prowadzenia rejestru w sposób, o którym mowa w ust. 6, przedsiębiorca tworzy zapasowe kopie przechowywanych dokumentów oraz zabezpiecza stanowisko komputerowe prowadzenia rejestru przed nieautoryzowanym dostępem.

6. Prowadzenie rejestru jednoznacznych oznaczeń wyłącznie z wykorzystaniem systemu elektronicznego jest dopuszczalne wyłącznie pod warunkiem stosowania rozwiązań systemowych umożliwiających:

- 1) ochronę zgromadzonych danych i ich zapasowych kopii przed przypadkowym lub celowym uszkodzeniem lub zniszczeniem;
- 2) ochronę zgromadzonych danych przed kradzieżą, zmianą i dostępem osób nieupoważnionych, w tym kradzieżą, zmianą lub dostępem za pomocą wirusów lub programów szpiegujących;
- 3) weryfikację zgromadzonych danych na podstawie przechowywanej przez przedsiębiorcę dokumentacji ewidencyjnej.

7. Przedsiębiorca przynajmniej raz do roku sprawdza prawidłowość prowadzenia rejestru jednoznacznych oznaczeń, w szczególności pod względem bezpieczeństwa danych w nim zawartych oraz poprawności gromadzenia tych danych.

§ 8. Rejestr jednoznacznych oznaczeń może stanowić dokumentacja ewidencji materiałów wybuchowych prowadzona w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie:

- 1) art. 23 ust. 2 oraz art. 29 ust. 3 ustawy – przez przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania materiałów wybuchowych lub obrotu materiałami wybuchowymi, albo
- 2) art. 120 ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 163, poz. 981) – przez przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wydobywania kopalin ze złóż, albo

3) art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. Nr 117, poz. 1007, z późn. zm.³⁾) – przez przedsiębiorców, w tym jednostki naukowe, prowadzących prace z użyciem materiałów wybuchowych poza górnictwem na podstawie pozwolenia wojewody – pod warunkiem uwzględnienia w niej informacji, o których mowa w § 7 ust. 1.

§ 9. 1. Dane zgromadzone w rejestrze jednoznacznych oznaczeń są udostępniane upoważnionemu pracownikowi służby państwowej lub organu kontrolującego w zakresie wynikającym z przedstawionego upoważnienia tego organu.

2. Żądanie udostępnienia danych, o których mowa w ust. 1, przedkłada się przedsiębiorcy lub osobie przez niego upoważnionej do udostępniania danych, także poza godzinami pracy tej osoby.

3. Dane, o których mowa w ust. 1, są udostępniane niezwłocznie, pisemnie lub w formie elektronicznej, zgodnie z żądaniem służby państwowej lub organu kontrolującego.

4. Informację zawierającą imię, nazwisko oraz adres i numer telefonu osoby upoważnionej do udostępniania danych, o której mowa w ust. 2, przedsiębiorca przekazuje pisemnie lub w formie elektronicznej, z zachowaniem przepisów o ochronie danych osobowych, komendantowi wojewódzkiemu Policji, właściwemu ze względu na siedzibę tego przedsiębiorcy.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 5 listopada 2009 r. w sprawie jednoznacznego oznaczenia materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, oznaczania obiektów produkcyjnych oraz rejestru oznaczeń (Dz. U. Nr 189, poz. 1470 oraz z 2011 r. Nr 251, poz. 1506).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 5 kwietnia 2013 r.

Minister Gospodarki: *wz. M. Kasprzak*

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 238, poz. 2019, z 2004 r. Nr 222, poz. 2249, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 214, poz. 1347, z 2009 r. Nr 125, poz. 1036 i Nr 168, poz. 1323, z 2010 r. Nr 155, poz. 1039, z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 163, poz. 981, Nr 227, poz. 1367 i Nr 228, poz. 1368 oraz z 2012 r. poz. 951.

WZÓR

Nazwa producenta materiału wybuchowego
Oznaczenie do odczytu elektronicznego w formie kodu kreskowego lub kodu matrycowego (KOPIA) ^{*)}
XX 023 100806 B 34512 345101 ^{**)}

*) W przypadku wyraźnie oznaczonej kopii oryginalnego jednoznacznego oznaczenia pod kodem kreskowym lub matrycowym przedsiębiorca umieszcza wyraz „KOPIA”.

***) W powyższym przykładzie kolejne litery lub grupy cyfr, ujęte w kodzie alfanumerycznym, oznaczają:

Litery lub kolejne grupy cyfr	Rodzaj informacji
XX	dwie litery oznaczające państwo członkowskie (miejsce produkcji lub przywozu na rynek Unii Europejskiej)
023	kod oznaczenia obiektu produkcyjnego
100806 B 34512 345101	jednoznaczny kod produktu i informacja logistyczna sporządzona przez producenta